

LATVAS

No. 31. Metai IX

Liepos-July 27, 1929

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

KORINT. 12, 2-11.

BROLIAI, žinote, kad budami pagony, eidavote pas nebylius stabus, kaip buvote vedami. Todėl aš jums pareiškiu, kad nėvienas, kurs kalba Dievo Dvasioje, nesako: Prakeikimas Jėzui; ir nėvienas negali pasakyti: Viešpats Jėzus, kaip tik šventojoje Dvasioje. Dovanos, tiesa, yra įvairios, bet ta pati Dvasia. Patarnavimai yra įvairūs, bet tas pats Viešpats. Veikimai yra įvairūs, bet tas pats yra Dievas, kurs visa visuose daro. Kiekvienam duodama Dvasios apreiškimas, kad būtų iš to naudos. Vienam Dvasios suteikiama išminties kalba, kitam tos pačios Dvasios žinojimo kalba; kitam tos pačios Dvasios tikėjimas, kitam tos vienos Dvasios gydymo dovana; kitam stebuklų darymas, kitam pranašystė, kitam dvasių atskyrimas, kitam įvairios kalbos, kitam kalbų aiškinimas. Visa gi tai daro viena ir

E v a n g e l i j a .

LUKO 18, 9-14.

ANUO metu Jėzus pasakė kaikuriems, kurie patys savimi pasitikėjo teisus esą ir kitus niekino šita prilyginimą. Du žmogų atėjo į bažnyčią melstis; vienas buvo parisiejus, kitas muitininkas. Parisiejus stovėdamas taip pats vienas meldėsi: Dėkoju tau, Dieve, kad aš ne toks, kaip kiti žmonės plėšikai, neteisūs, svetimoteriai, taip pat ir kaip šitas muitininkas. Aš pasninkauju du kartu savaitėje, duodu dešimties viso, ką turiu. Muitininkas atstu stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krutinę ir sakė: Dieve, buk gallestingas man nusidėjėliui. Sakau jums: Šitas nuėjo į savo namus neteisintas, anas ne. Nes kiekvienas, kurs save aukština, bus pažemintas, ir kas save žemina bus paaukštintas.

ta pati Dvasia, darydama kiekvienam, kaip ji nori.

“Kas-gi išsigins manęs žmonių akvaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akvaizdoje” (Luk. 12, 9).

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa, ką jus darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

“Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jus nekenčia. Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už šmeižiančius jus” (Luk. 6, 27-28).

“Dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė” (I Kor. 13, 13).

Tikroji Moteries Garbė.

Kasdien vartome didžiųjų dienraščių lapus. Jie marguoja įvairių asmenų paveikslais. Jų tarpe matome daug moterų. Seka parašai ir paaiškinimai.

Apie vieną rašo, kad ji garsiausia pasaulyje šokikė; apie kitą, kad ta garsiausia dainininkė; ta vėl — krutamųjų paveikslų “žvaigždė.” Gi anoji jau pagarsėjusi oru skrajotoja ir t.t.

Visos jos garsios. Kitos moters, ypač jaunos merginos, su pavydu į jas žiūri ir apie jas skaito. Jų daugelis svaioja siekti tos garbės.

Štai viena vargšė motina leidžia savo dukterį mokytis šokių. Ta mat trokšta šokikės garbės; kita tampo ar daužo muzikos instrumentus, nes įsivaizdavusi esanti gabi muzikė.

Ten vėl kita, nors turi tik menką, silpną balselį, bet mano būti garsi dainininkė ir t.t.

Taip, tose garsenybėse moters įžiūri savo garbę ir didybę. Stiebiasi prie to, kiek gali. O kaip jų mažai pasiekia tos garbės! Kiek daug krinta šale kelio, ištiesusios rankas į įsivaizduotą garbę!

Bet, ištikrųjų, ar ta garbė yra tikroji moteries garbė? Ne. Anaiptol. Argi būtų teisinga, kad tik saujailei būtų lemta pasiekti tos garbės, o kitoms tektų tik laišytis į ją žiūrint.

Tikroji moteries garbė yra kitur ir visos prie tos garbės gali priėti. Nedaug kas apie kelius į tą garbę rašo. Bet jau rašo.

Keli metai atgal Elzbieta M. Gilmer paruošė gražų veikalą, išgirdama ir apgindama “paprastą moterį.”

“Cosmopolitan'o” redaktorius taip apie tą veikalą išsitarė: “Jokis rašytojas niekuomet nesuteikė tokio simpa-

tingo, tokio naturalaus paveikslu moteries, kokią mes visiškai nemąstydami vadiname “paprasta moterimi,” kaip ponija Gilmer.

Gi ji pati taip rašė: “Yra Andriaus Carnegie's medaliai didvyriams. Aš norėčiau gauti jų vieną, kad galėčiau prikabinti prie krūtinės paprastai moteriai. Tai tiesa, kad ji niekuomet nevaldė laivo ant audringos jūros, nešoko upėn gelbėti skęstantį. Tai tiesa, kad ji nesustabdė pasibaidžiusio arklio pačiame jo įsibėgime, nepuolė į degantį namą, neatliko kito kokio dalyko, kuris rodytų ypatingą drąsą. Bet ji išstovėjo trisdešimt, keturiasdešimt arba penkiasdešimt metų savo vietoje, kovodama su ligomis, neturtu, apleidimu ir nepasisekimais ir tai atliko taip ramiai, taip tvirtai, nesiskųsdama, kad pasaulis nei nepastebėjo josios nudirbto darbo.

Prieš tokią moterį ir žaiždomis išbraižytas kareivis, kurio krūtinė nusagstyta medaliais, turi stovėti be kepurės.”

Kaip į tokią moterį žiūri, nematai joje nieko didžio, nepaprasto. Jos veidas rodo nuovargį, rankos — parsidirbimą. Šimtus jų praleidi pro save ant gatvės, net nepažvelgiant į ją. Nesveikini jos, nesakai, kad čia tokia ir tokia nepaprastoji moteris. Bet, pažiūrėjus į jos gyvenimą, į jos namą, į jos šeimyną, reikia pripažinti, kad jai priklauso “Legojos Garbės” medalis už jos narsią kovą ant “Gyvenimo Karo Lauko.”

Valstybės ir visuomenės gyvenimas, jų laimė ir džiaugsmas, jų pasisekimas priklauso ne nuo tų garsiųjų pasaulyje moterų, bet nuo tų papras-

tųjų moterų.

Pasaulio garsiosios moters — šokikės, muzikės, artistės, sportininkės ir t.t. savo garbe, savo garsumu dažnai įneša į visuomenės gyvenimą daug netvarkos, suirimo, tuštumo, niekinimo savo tiesioginių, rimtų pareigų, kuomet paprastos moterys, parengdamos geras šeimynas, neša visuomenei tikrąją gerovę ir laimę.

Moters garbė buvo, yra ir pasiliks sudaryme gražios, doros, geros šeimos, iš kur žmonija susilaukia geros paramos. Juo daugiau atsiranda moterų siekiančių "garsiuųjų moterų" garbės, tuo jos bus negarbingesnės — jos liks savo ir vyrų geidulių aukos. Bet vis labiau augs garbė paprastųjų moterų. Sveikoji visuomenės dalis vis labiau įvertins jas. Joms turės būti statomi paminklai ir teikiama garbė.

Nekurios šalys, kaip va, Francija, jau atjautė tai. Ji paprastosioms moterims, ne pasaulio garsenybėms, skiria dovanas. Tas paprastas moteris, kurios išaugina gražias ir skaitlingas šeimynas, tas ima pažymėti. Jose Francija pamatė savo gyvybę, o anose tik tuščią garbę ir savo mirtį.

Laisvamanybė ir bedievybė paviliojo daug moterų nuo jų tikrosios garbės. Jas pastumė eiti labai slidžiu keliu. Šiandien todėl turime daug moterų pasinėjusių visokio ištvirkimo ir palaidumo purvuose.

Šiandien merginos skubi anksti ištekėti kad pasiliiuosuotų iš tėvų globos, kad joms nereiktų dirbti, kad galėtų naudotis gyvenimo smagumais. Šeimyna, jų tikroji garbė, jų daugeliui visiškai nerūpi.

Po vedybų tuojaus nesutikimai, peštynės. Po to dažnai divorsai.

Bet ne vienos jaunosios taip daro. Kiek galima rasti moterų, kurios, per-

siskyrė savo vyrais ir susirišo su kitais.

Visa tai rodo žymų moterų nupuolimą, netekimą pajautimo savo tikrosios garbės. Su moterų doros puolimu, nyksta ir visuomenės gerumas.

Kalėjimų, pataisos namų auga su kiekvienais metais. Tos įstaigos pilnėja, jų šeimynų narių skaičiai mažėja.

Nei socializmai, nei bolševizmai su kruviniausiais savo perversmais visuomenės nepataisys, jos gerovės nepakels. Jie tik atidarys daugeliui akis, kad ne tuo keliu einama, kad reikia grįžti prie gyvenimo sulyg Dievo įstatymų, kad reikia moterims padėti atsiekti paprastųjų moterų garbę, o ne stumti jas prie tuščių, nors gražių, spalvuotų, burbulų.

Sv. Ona, melski
už mus.

Kristus Mano, O Aš Jo!

(Tąsa).

Pasibaigė pamaldos. Visi sukilo ir skubiai ėmė skirstytis, tik Mira tebeklūpi.

— Brangioji panele, laikas eiti, — pašnabždėjo Silvija. Mira atsistojo.

— Gerai, Silvija, bet aš noriu būti krikščionė.

— Ačiū Dievui, aš taip maniau. Eikiva pas mūsų vadą. Jis tau pasakys, kas daryti. —

Kunigas išklausinėjo. Pastebėjęs Miros proto lakumą, suglaustai padavė jai svarstyti keletą tikėjimo tiesų ir nurodė, kuriuo laiku ji galėtų daugiau tikėjimo pasimokyti.

—o—

Nejučiomis praslinko savaitė. Mira laukė krikšto dienos. Pažinus Dievą ir Jėzų Kristų, pažinusi krikščionių tikėjimą, — ji visa atsimainė. Liūdėsio šėšelis pranyko nuo jos jauno veido. Pasitenkinusi siela siekė Išganytojo, ji veržėsi mylėti Kristų, kuris už ją ir visus žmones iš meilės savo gyvybę paaukojo.

Krikščionių Bažnyčia sulaukė didelio džiaugsmo. Senatoriaus duktė Mira priėmė krikštą. Buvo tai sekmadienis. Susirinkusieji į pamaldas krikščionys buvo viso įvykio liūdininkai. Visi dėkojo Dievui už nepaprastas malones, suteiktas Mirai: tikėjimą, drąsą, karštą Išganytojo meilę.

Per Mišias priėmė Mira pirmąją šv. Komuniją. Atsigrįžęs kunigas, paklausė jos, prisiartinusios prie Dievo Stalo.

— Mira, mano dukra, ar myli Kristų? —

— Taip, dvasios tėve. —

— Ar esi pasiryžus Jo garbei paaukoti gyvybę? —

— Taip, nes Jis man ją gražins amženybėje. —

— Artinkis, Kristaus Sužiedotinė į meilės puotą, kurioje patsai Jėzus Kristus maitins tavo sielą ir kūną savo švenčiausiu Kūnu ir Krauju. Jisai atsi-duoda tau, kad tu jam galėtum atsi-duoti. —

— Tegul taip įvyksta, — atsakė Mira.

— Amen, — pratarė likusieji.

Mira tapo pilna krikščionė ir Kristaus išrinktoji siela, — ji pajuto tikrąją laimę — širdies džiaugsmą.

—o—

Bet pasaulis nepastovus. Miros skaisčios laimės dieneles baigėsi. Iš Neapolio parvyko Romon jos tėvas, užsikrėtęs stabmeldis. Tėvas nudžiugo, pamatęs linksmutę dukrą.

— Sveika, Mira! Kaip man linksma, kad tavo veidas nušvitęs. Matyt, jauti savo laimę. —

— O taip, garbingas mano tėve, jaučiuosi visai laiminga... —

— Tavo laimė dar padidės. Buvau Neapolyje. Su Kajo Titaus tėvais sutariau iškelti judviem vestuves. —

— Kam, tėveli? —

— Ugi tau ir Titui. Ar manai, kad mano parinkimas negarbingas? Jaunikaitis turtingas, gražus, jo šeimyna sena, — antrą tokį sunku rasti. —

— Tas visa tiesa, garbingas tėve, bet nedirštu tau, tėve, sakyti, ką jaučiu... —

— Gana! Tu nori mane ant juoko palikti? Manai, senatoriaus žodis nieko nevertas? —

— Brangus tėveli, aš to nesakau, bet tekėti už Titaus nenoriu. —

— Ar pakvaišai? Jisai kartu su manim atvyko Romon ir už valandos, ki-

tos bus mano svečias. —

— Su malonumu patarnausiu geriamo tėvelio svečiui. —

— Mirā, tu mane erzini. Dievai, neišlaikysiu, — duktė nenori manęs klausyti, — tarė sau susierzinęs. Priėjo prie Zeuso stabo, paėmė smilkalų župsnį, įbėrė į puodynę, skirtą ugniui. Bet dūmai nepasirodė. Nebuvo ugnies. Piktomis pažvelgė į dukterį. Bet nieko nesakydamas, priėjo prie Veneros stovulos. Bet ir ten ugnies nėra.

— Mira, ką tai reiškia? — Ar tu jau negerbi mūsų dievų? —

— Žmogaus rankomis padarytų dievų negaliu gerbti, nes jie žmogaus padaras. —

— Nepiktažodžiauk dievams! — suriko tėvas: — skubiai atneški ugnies! —

— Tėvelio noras bus išpildytas, — atsakė duktė ir išėjo į kitus kambarius. Vienai vergių paliepė pripilti puodynę degančių anglių ir nunešti senatoriui į vieškambarį. Ta įsakymą išpildė.

— O kur Mira? — ruščiai atsiliepė Plautas: — tuojau kad čia ji būtų! —

— Klausau daug galįs pone. — Atėjo Mirai sunki tyrimo valanda. Bet ji žinojo, kad visa galės iškentėti, jei Viešpats bus su ja. Nujausdama audrą, pasiskubino į savo kambarėlį, paėmė gautą šiandieš namon parsinešti šv. Komunijos trupinėlį, priėmė Išganytoją, nes nežinojo, kas jos dar tą pat dieną laukė. Ir stebėtina. Josios dvasinės jėgos sustiprėjo. Pamatė, kaip garbinga dėl Jėzaus panieką ir kentėjimus nukęsti. Bet neilgai tęsėsi ramybės valanda, — vergė pranešė, jog senatorius ją nori tuojau matyti.

Prijausdama nelaimę, bet drasiu ir tvirtu žingsniu nuėjo pas tėvą. Tasai vaikščiojo neramus vieškambaryje. Įėjo Mira. Stačiai akysna, tyriančiai ji pažvelgė tėvui į akis. Jos ramybė, drą-

sa nustebino senatorių.

— Pažiūrėsim, pažiūrėsim, — tarė jisai, imdamas ją už rankos: — pažiūrėsiu, ar verta esi būti mano dukra. Imk smilkalus! Neimi? Te smilkalų į saują, berk į ugnį Zeuso garbei! Ką? tu juos ant grindų išbėrei? Kas-gi tu esi? —

— Tavo dukte, garbingas senatoriau, ir krikščionė. Stabų negerbiu. Gerbiu vieną Dievą. —

— Ką aš girdžiu? Mano duktė apkerėta, ji krikščionė. Ar atsižadi savo burtų? —

— Tiesos, tėve, nieks neatsižada. Mano tikėjimas nėra burtai, o vien laimė. —

— Tylėk! Nenori gražumu aukoti dievams, tai ir neprašoma aukos! — Pastvėrė jis jos ranką, įkišo į puodynę, pilną žarijų.

— Kentėk! Daugiau nėsi mano duktė! Raitaisi, skauda. Neištrūksi! — Sugriebė jis dukterį už plaukų. Jos gražiasias kasas sukimšo į ugnį. Bergint jie užsidegė. Senatorius užgniauzė ugnį prie pat galvos, bet visas namas pasmirdo nuo dūmų. Tarnai, manydami, kad užsidegė rūmai, subėgo į vieškambarį.

— A, jis čia? Gerai. Įmeskite šią raganą į rūsį ir pririškite retežiu prie grindų. —

Baisiai atrodė Mira. Jos kairėji ranka baisiai žaizduota, skaudžiai apsvilusi, plaukai nudegę, rūbai sudraskyti. Į rūsį vedama ji atsidūsdama su ašaromis šnabždėjo mylimą maldą: "Del tavęs, o Jėzau, viską iškentėsiu, nes tu esi mano, o aš tavo." Nors tarnams nejauku buvo ją geležiniais pančiais rakyti rūsyje, nes daug malonumų ir gerumo buvo iš jos gavę, bet senatoriaus valią turėjo išpildyti.

(Daugiau bus).

Katalikų Pasaulys

ONITSHA. (Pietų Nigeria). Čia nuo senovės buvo įsigyvenęs paprotys aukoti žmones permaldavimui kokio ten dievaičio. Dar ir dabar vogtinai kaip kur ten taip padaro.

Pagoniškoje miesto dalyje, kurioje yra jau ir krikščionių parapija, buvo užmuštas vienas raupsuočius kaipo auka garbinamam dievaičiui.

Dievaitis, kaip tegimiai sakė, buvo užsirūstinęs ant vietinio vado. Paaukojimas raupsuočio turėjo permaldauti dievaitį. Raupsuotis buvo sudėtas ant tam tikro aukuro ir užmuštas.

Britų valdžia tuojaus susekė aukotojus ir juos nubaudė. Gi vadui, kuris jiems slapta pritarė, atėmė visas vado teises.

Nigerijoje jau yra 35 tūkstančiai katalikų.

WINDHOCK (Vakarų Afrikos Pietai) Čia pritruko vandens. Prasidėjo įvairios ligos ir didžiausias žmonių vargas. Mirtis skina kasdien po keletą asmenų.

Misijonierius, Tėvas Bucking, O. M. I., Crambuland'o Misijos vyresnysis, taip iš ten rašo: "Sausuma ir karščiai nesiliauja. Šis kankinąs oras sėja sunaikinimą sveikatos mūsų misijos narių tarpe.

Baisiai kenčiame dėl vandens stokos. Tas truputis, kuris dar mums lieka yra taip sūrus, kad nei kavai, nei arbatai ir nei jokiam maistui virti jo vartoti negalima. Kunigai ir sesers savaitėmis badauja ir serga. Jei taip tęsis ilgiau visas darbas čia turės sustoti."

Crambuland'o misijos veikimas priklauso nuo vandens išteklių. Vandens čia gaunama tik iš lietaus. Čia lyja daug maž du mėnesių į metus. Vandens tada atsiranda labai daug. Bet toje šiltoje, tropikų šalyje, tas vanduo labai greitai pasidaro sūrus. Šįmet lietaus buvo nedaug.

Net augalai ima džiuti. Gyventojai palaidžia savo sodybas ir keliauja kitur, kur vandens randa. Bandyta išsikasti šulinius, bet jokių pasekmių iš to nesusilaukta.

PARYŽIUS (Francija). Čia įvyko iškilmingas minėjimas 500 metų sukaktuvių kaip mergelė Joanna Arkietė, stojusi francūzų armijos priešakyje išvijo priešus iš tėvynės.

Iškilmingoje procesijoje dalyvavo 50 tūkstančių asmenų. Jų tarpe buvo aukštųjų Bažnyčios ir Valstybės asmenų. Čia susipynė viskas į vieną virtynę — studentų grupes, departamentų, valsčių ir miestų atstovai; civilės ir politinės organizacijos. Rojalistų, republikonų ir bažnytinių draugijų vėliavos visos tarp sąvęs maišėsi.

Iškilmė pradėta armotų šūviais iš kerlių vietų. Kada jų trenksmo garsas nuaidėjo, sugaudė visų Paryžiaus bažnyčių varpai.

Didžioje šv. Sulpicijaus bažnyčioje, kardinolas Lepicier, popiežiaus delegatas, laikė iškilmingas šv. Mišias.

Besibaigiant Mišioms, kareiviai trimtininkai užgaudė "aux champs" atminčiai Joannos Arkietės, kareivio.

Toliau buvo eisena miesto gatvėmis su įvairiausiais pamarginimais, primenančiais įvykius iš šv. Joannos gyvenimo.

Mišių, kurias katedroje celebravo kardinolas Lucoin, Reim'so arkivyskupas, klausė Francijos prezidentas Doumergue, premieras Poincare, Anglijos ambasadorius, keletas ministrų.

Iškilmėje dalyvavo septyni kardinolai 60 Francijos, Anglijos, Belgijos ir Šveicarijos vyskupų.

Maršalas Petain vadovavo kariuome-

nei, kuri maršavo pro šv. Joannos stovy-
lą.

TAMANRASSET (Šiaurės Afrika).
Francijos kunigaikštis, brolis buvusios
Austrijos ciesorienės, su palydovų būriu
perkeliavo per Sakaros dyknę iš Alge-
rijos. Jis apsistojo Tamanrasset'e aplan-
kyti Tėvo de Foucauld ir Generolo La-
perine kapus.

Tuodu prieteliu palaidotu greta vienas
antro pusiaukeyje tarp Farto Laperine
ir vietos, kurioje tėvas Foucauld buvo nu-
žudytas.

Aukšta piramida (kalva) žymi gene-
rolo kapo, o paprastas kryžius kentėtojo
kunigo.

Vasario 10 labai įspudingos apeigos
įvyko prie kapų. Esant visam forto gar-
nizonui ir žymiai grupei turistų iš Hog-
gar kunigaikštis Sikstus Burbonas padė-
jo varinę skardą, su iškaltomis Algeri-
joje raidėmis.

Be kitų žodžių apačioje yra šie: "Gar-
bė Algerijos Chad misijai, Vasario 1929."

PARYŽIUS (Francija). *Vyskupas su-
taikė.* — Lille's vyskupas Lienart savo
tarpininkavimu užbaigė darbininkų strei-
ką, kuris tęsėsi jau keli mėnesiai.

Halluin yra Nord'o departamente ir
apgyventas beveik vienų audėjų. Jie išė-
jo streikan dėl permenko užmokesnio. Tas
streikas prašitęs ilgai, nes nekurie darb-
daviai nenorėjo eiti į jokias derybas su
darbininkų unijomis.

Krikščioniškosios unijos davė sumany-
mą paduoti tą visą reikalą trečiųjų teis-
mui. Kapitalistai tą pasiūlymą atmetė.

Gi vyskupas atviru, viešu laišku svei-
kino ir gyrė krikščioniškųjų unijų pasiū-
lymą ir da prieš tai joms suteikė žymią
auką neturtingosioms šeimynoms šelpti.
Darbdaviai puolė vyskupą dėl jo tokio
pasielgimo ir prikaišiojo jam nebūtų da-
lykų.

Vyskupas antrame atvirame laiške vie-

šai paskelbė, kad Bažnyčios užduotis yra
reikšti kenčiantiems gailestingumą ir ve-
sti visus prie susitaikymo.

Tie vyskupo laišakai taip gerai pavei-
kė, kad abi pusi palinko į santaiką. Vys-
kupo ofisan susirinko unijų ir darbda-
vių atstovai ir įvyko susitaikymas.

Be to vyskupas 'privedė prie to, kad
darbdaviai turėtų artimus santykius su
darbininkų unijomis ir geriau matytų vi-
sų darbininkų būklę.

Tą įvykį sekė pasveikinimai prisiūsti
šv. Tėvo vyskupui ir krikščioniškosioms
unijoms.

LOUVAIN (Belgija). — Iš čia pra-
nešta, kad Olandijos katalikai viešai ap-
vaikščiojo minėjamą santaikos, įvykusios
tarp šv. Sosto ir Italijos valdžios.

Olandijos katalikai tam tikslui susi-
rinko į Utrektą. Čia, mat, yra Olandijos
primato sostas ir čia gruodžio 17, 1888
Monsignoras Dr. Schaepman pasakė gar-
sią prakalbą, kurioje jis viešai pasmerkė
ir katalikų vardu išreiškė protestą prieš
Piemontiečius, dėl skriaudų Bažnyčiai pa-
darytų.

Toje pačioje vietoje Olandijos katali-
kai dabar minėjo susitaikymą šv. Sosto
ir Italijos valdžios ir atitaisymą seniau
padarytų skriaudų.

CLEVELAND, (Ohio). — Užsidegus
čia ligoninei daugybė kunigų pasiskubino
ligoniams ir mirštantiems su pagalba.
Per dūmus, liepsnas siekė ligonius, kad
jiems pagelbėjus.

ROMA (Italija). — Čia šv. Tėvas kal-
bėdamas į Mondragone Kolegijos auklėti-
nius ir jų baigusius asmenis aiškiai pa-
brėžė teises, kurių Bažnyčia turi auklėji-
me jaunuomenės.

Žinoma, šv. Tėvas tuomi neneigė val-
stybės teisių į auklėjimą, bet parodė, kad
ji neprivalo savintis sau auklėjimo mo-
nopolį.

ŠV. JĖZAUS ŠIRDIES INTRONIZACIJA.

Rašo Kun. Dr. J. Vaitkevičius, M.I.C.

Kadangi Katalikų Bažnyčios šventieji yra gerai pažinę Kristų ir jo pėdomis sekę, todėl mes, norėdami arčiau susivienyti su Kristumi, privalome kreipti dėmesį į šventųjų gyvenimą, juos branginti, jų užtarymo prašyti ir iš jų gyvenimo mokytis kaip reikia eiti pas-kui Kristų.

Intronizaciją padaręs taip elgsiuos, taip man Dieve padėk.

4. Malonė.

Mažas vaikelis nieko sau negali padaryti be motinėls pagelbos, negali nei nusiprausti, nei apsirengti, nei pavalgyti, nei kitų savo troškimų patenkinti. Vienas sau likęs, greitai nustotų gyvenęs. Dar blogesnėje padėty mes esame atsidūrę Dievo ir dangiškų turtų linkui. Mažas vaikelis, pats būdamas silpnas, vieną dalyką turi tvirtą, tai balsą, jis jam yra duotas, kad galėtų prisišaukti sau pagelbos. Mes nė to neturime. Jeigu meldžiamės, jeigu šaukiamės prie Dievo, tai tas šauksmas jau yra iš Dievo. Dievulis, norėdamas mums suteikti gera, judina mūsų širdį ir lūpas, skatina prie maldos, prie šauksmo, kad neprapultumėm savo bejėgystėje. Teisingai pasakė mums Kristus, kad be jo mes negalime nieko padaryt. Nepasakė, kad bus jums sunku kas padaryti, arba mažai ką padarys-ite, bet be manęs nieko, grynai nieko negalite padaryti.

Kaip dabar sau užtikrinti tą Dievo pagelbą? Visų Dievo malonių sandėis ir valdytojas yra patsai Kristus. Jis yra užmokėjęs mūsų skolas pas Dievą, jis yra mums ištarnavęs ir pelnęs visas malones, todėl nėra malonės be Kristaus. „Nė vienas neateina pas Tėvą, kaip tik per mane.“ (Jono 14. 6.)

Kristus vėl įsteigė šv. sakramentus, per kuriuos pasiketino dalinti žmonėms savo malones. Trokšdami tad Dievo malonių, pasirūpinkime eiti dažnai prie šventų sakramentų, juos branginti ir nesityčioti, nepašiepti tų, kurie eina dažnai prie tų Dievo malonių šaltinių.

Intronizaciją padaręs, branginsiu Dievo malones šventuose sakramentuose, taip man Dieve padėk.

5. Teisingumas.

Teisingumas yra dorybė, kuri verčia atiduoti kiekvienam kas jam priklauso. Kam priklauso užmokestis — užmokestį, kam turtas — turtą, kam klusnybė — klusnybę, kam pagarba — pagarbą. Bet čionai ir susiduriame tuo-ju su didžiausiu tos dorybės sunkumu, būtent, kaip sužinoti, kas kam priklauso. Kas duoda, jam atrodo, kad jis labai daug duoda, o kas ima, jam atrodo, kad jis per mažai gauna. Pirkikas norėtų, kad viskas būtų pigu, pardavėjas, kad viskas būtų brangu, darbininkas skundžiasi mažai gaunęs už savo darbą, murma prieš turtuolius, kad anie išnaudoja jį, krauja sau turtus jo pėkaitu, o darbdavys vėl aimanuoja darbininkai neuždirbą savo mokesities. Žodžiu, abiejų pusių sutaukymas ir patenkinimas pasidaro be galo sunkus, kuomet griežtai priešingi reikalavimai atsistoja vieni prieš kitus.

Valstybės turi teismus, kuriuose žmonės ieško teisingumo, bet ir teismar dažnai suklysta. Atsitinka, kad baudžia nekaltus, o paliuosuoja nusikaltėlius ir piktadarius. Nevienas eina iš teismavietės dejuodamas, kad nesą teisybės ant žemės.

(Bus daugiau).

1085183

MUSŲ DARBAI

Lietuvių tarpe, čia Amerikoje, yra gana daug pasiturinčių žmonių. Kiti yra susikrovę gana žymius turtus. Bet jų dauguma yra “gyvieji nabašninkai”, t. yra, žmonės be jokios kilnesnės minties, be dvasios, be menkiausio idealo. Jie yra stabų arba “balvonų” garbintojai. Tais balvonais jiems yra turtas arba jų pačių kūnas su visais jo geiduliais.

Nekurie tokių turtuolių badauja, skursta palėpėse, vaikščioja beveik apdriške, kad tik savo tūkstantinių daugiau galėtų priskaičiuoti. Jų visas malonumas ir džiaugsmas, kuomet gali savo pinigus pavartyti, kuomet vis daugiau ir daugiau jų gali priskaičiuoti. Jiems išrodo, turbūt, kad amžinai su turtais gyvens, arba ir mirdami juos nešis.

Vargšai, tie aukso veršio garbintojai! Jie daug priskaito savo tūkstančių, bet labai menkai tais tūkstančiais padarytų gerų darbų.

Jie svajoja savo tūkstančiais ką gera padaryti; bet tik svajoja, o prie pačių darbų niekad neranda atatinamų aplinkybių priėti.

Kita balvonų garbintojų rūšis yra tų, kurie tik tuomet jaučiasi gerai sunaudoję savo turtą, kada už jį gerai pavalgo, išsigeria, pasivažinėja, visokias jūros maudykles aplanko, visus purvinus užkaborius ištrina, kuomet kiekvieną savo geidulį patenkina.

Tai gyvulinė žmonių rūšis. Ji visą gera matuoja savo geidulį ir užgaidų mastu.

Toki žmonės — tai nenaudinga gyvūnų veislė, kuri tik sunkina ir teršia mūsų vargšę žemelę. Jiems svetimi yra geri darbai.

Bet yra žmonių, kurie nenurimsta ge-

rai darę. Jiems pavyzdys Jėzus Kristus, kuris “perėjo šią žemę gerai darydamas.” Tas šviečiantis kaip saulė pavyzdis gaivina jautrias tų žmonių sielas. Jų idealas “pereiti per šią žemelę gerai darant” ir tuo būdu panėšėti vis labiau į Jėzų Kristų.

Tų žmonių didžiausias turtas — gera dvasia, jautri širdis, gyvas tikėjimas, karšta meilė, pasitikėjimas Dievo Apeveizda ir sveikos rankos.

Kitokių turtų jie turi nedaug. Bet ir tais jie dalinasi su kitais. Tais turtais jie remia gerus užmanymus, kad pasitarnautų Dievui ir žmonėms.

Jie nedaug turi, bet nedaug jie nei pageidauja. Ir juo mažiau jie trokšta, tuo daugiau ragauja laimės.

“Mūsų Darbai” rodo Marijonų darbus, ypač jų svarbiausią darbą — Kolegiją ir auklėjimą joje jaunų bernaičių.

Kas augina vaikus ir juos aukli, tas žino, kas tai per darbas. Tie žino, kad tas darbas yra sunkus ir labai atsakomingas. Taigi tokie supranta, kad Tėvai Marijonai, pasiimdami tą darbą, ne džiaugsmų, pelnų ir malonumų ieškojo, bet nešti sunkesnę kryžių, kuris juos suartintų su Jėzumi, “eiti per žemę gerai darant, kad panešėtų į Jėzų.”

Taigi ne kas kita, kai ši aplinkybė ir spiečia aplink juos minias geradarių, kurie pageidauja susiėmę rankomis su tais vienuoliais eiti vienu keliu, gerai darant.

Nieko stebėtina, kad gaunama nuo “motinėlių augintojėlių” panašių laiškų:

“Aš Apolonija Kutauskienė prisiunčiu \$11.50, kuriuos suaukojo penkiolika Gyvojo Ražančiaus kalbėtojų. Manau, kad jūs priimsite šitą mažą auką ant kolegijos.”

Gal ta auka ir nedidžiausia, bet di-

džios tos širdys, kurios ją davė. Ta au-
ka yra didžiai brangintina, nes ji eina
iš liuosos ir geros valios ir skubi remti
gerą darbą.

Štai ir tų aukotojų vardai:

Anelė Degraitienė	\$1.00
Katarina Grigienė	1.00
Agota Vilkelienė	1.00
Marcelė Brazinskiėnė	1.00
Ona Ramanauskienė	1.00
Ona Ramanauskienė	1.00
Petronė Jusienė	1.00
Tofilė Kirvelevičienė	1.00
Apolonija Kutauskienė	1.00
Marijona Zaveskienė50
Ona Sakalauskienė50
Magdalena Meškauskienė50
Marijona Benevičienė25
Marijona Aleksandravičienė25
Bronislova Bieliauskienė25

N. N.25
Viso	\$11.50

Kolegijos Remėjai:

Zofija Kuličienė Chicago, Ill. ..	3.00
Kaz. Stankus Chicago, Ill.	3.00
Juoz. Šalėnis Rochester, N. Y. ..	3.00
Ign. Kazlauskas Dayton, Ohio ..	3.00
A. Freitie Dayton, Ohio	3.00
Zakarevičienė Dayton, Ohio	3.00
K. Gudeliėnė Dayton, Ohio	1.00
Geo. Augaitis Dayton, Ohio	1.00
V. Linkevičiūtė Dayton, Ohio	3.00
O. Galdikiėnė Dayton, Ohio	2.00
P. Petkus Dayton, Ohio	1.00
Urš. Lingaitė Chicago, Ill.	3.00
Barb. Lingaitė Chicago, Ill.	3.00
Pov. Bukauskas Cicero, Ill.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už
aukas. *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

PORT WASHINGTON, WIS. — *Lietuvių kolonija.* Šis miestelis turi apie keturis tūkstančius gyventojų, kurių tarpe yra apie keturios dešimts lietuvių šeimynų. Nors čia lietuviai nuo senai yra apsigyvenę, bet, aplinkybių dėlei, neišaugo į didelę lietuvių koloniją.

Nuo senai turi suorganizavę parapiją ir pastatę mažą, gražią bažnytelę su svetainėle. Apie bažnyčią yra didelis plotas žemės, kur vasaros metu galima panaudoti kaip daržas piknikams, bazarams ir kitoms pramogoms.

Pamaldas laikyti atvyksta kunigas iš Sheboygan, Wis., du kartu į mėnesį.

Iš draugijinio gyvenimo daug veikimo rodo S. L. R. K. A. kuopa, ir naujai suorganizuota L. Vyčių kuopa, kuri, atrodo, turės gražią ateitį. Svečiaš.

WEST PULLMAN, ILL. — Birželio

23 d.; parapijos svetainėje westpullmaniečiai surengė vakarienę savo klebonui, kun. Jonui Statkui, pagerbti jo vardo dienoje.

Žmonių susirinko pilna svetainė. Į vakarienę atsilankė nemažai svečių iš kitų kolonijų, kaip tai: Dr. Jonas Poška su žmona, ponai Slepavičiai, K. Račkauskas, A. Čiapas, ponai Janušauskai ir daug kitų. Buvo daug kalbų ir linkėjimų klebonui ir įteikta draugų bei parapijonų graži dovana \$100 čekiu ir buketas gyvų gėlių. S—is.

DETROIT, MICH. *Vaikų vakaras.* — Birželio 8 dieną šv. Antano par. mokyklos vaikučiai Lietuvių svetainėj išpildė gražią programėlę. Mokytojos Seserys — Jėzaus Nukryžiuoto — tą visa priėmė. Vaidinta komedijos. Vieną vaidino vaikai, antrą Vyčių 102 kp. nariai. Komedijos gana juokingos, išėjo gerai. Varg. J. A.

Blažis su P. G. Padolskiu gražiai padainavo duetą. Buvo atsaukti. Apskritai programa publikai patiko. Sesutėms ačiū už tokį pasidarbavimą. Dz.

VARGONININKŲ SEIMAS. — Amerikos Lietuvių R. K. Vargonininkų Sąjungos seimas šiemet įvyks antradienį, rugpiūčio 27 d., lietuvių parapijos sveitainėje, prie Mead ir South gatvių, Wilkes Barre, Pa.

Šiuomi nuoširdžiai kviečiu visus vargoninkus skaitlingai šiame seime dalyvauti, kad bendrai aptarus savo profesijos reikalus, o ypatingai bažnytinės bei pasaulinės lietuvių muzikos klausimą mūsų išsivijoj.

Seimas prasidės lygiai dvyliktą val. (Eastern Standard Time) vidurdienį.

Informacijų dėliai meldžiu adresuoti: Mr. J. Stulgaitis, 122 So. Meade Street, Wilkes Barre, Pa.

Aleksandras Aleksis,

V. S. Centro Pirmininkas.

HARRISON, NEW JERSEY. *Vyčių susirinkimas ir mtarimai.* — Liepos 1 d. įvyko Vyčių 90 kp. pusmetinis susirinkimas, kurį atidarė pirm. A. Daunoras malda. Prisirašė kuopon J. Pranauskas, R. Jonaitis, K. Morozas.

Vietinis klebonas kun. L. Brigmanas yra didelis sporto mėgėjas ir jaunimo prietelis. Jis užfundino sportininkams dėžutę kvepiančių cigarų.

Kun. L. Brigmanas apsiėmė nuosavom lėšom dalyvaut Vyčių XVII seime rugpiūčio 5-7 dienomis Cleveland, Ohio. Nariai tokią žinią sutiko gyvu delnų plojimu. Išrinkta komisija seimui įnešimus gaminti. Pateko P. Velyvis, J. Vaitkūnas, J. Pranauskas, vargon. P. Odelis.

15-TA LIETUVIŲ DIENA LAKE WOOD PARKE. *Pelnas — Šiaurės Lietuvos badavjantiems šelpti.* — Kietųjų anglių kasyklų apylinkėse tarp Mahanoy City, Pa. ir Tamaqua, Pa. yra Lake Wood Parkas.

Jau nuo 1915 metų šių apylinkių lietuvių rengia vadinamą Lietuvių Dieną rugpiūčio 15 d. per Žolinės šventę. Tos dienos pelnas daugiausia buvo skiriamas Lietuvos reikalams. Šioji diena taip yra garsi ir žinoma lietuviams, kad per ją suvažiuoja iš tolimiausių miestų giminės ir pažystami aplankyti "mainų", nes nėra beveik to lietuvių amerikiečio, kuris nebūtų pradėjęs savo darbo mainose. Taigi per Žolinę pilni traukiniai traukia Lake Wood linkui ir plentais automobilis pasukui automobilį slenka irgi ton pačion pusėn. O Lake Wood parke žmonių minios šneka, dainuoja, šoka. Skaitoma, kad tą dieną suvažiuoja apie 40,000—70,000 lietuvių. Delto lietuvių amerikiečių gyvenime rugpiūčio 15 d. turi labai didelės reikšmės. Ne tik lietuvių, bet ir Amerikos spauda visados mini rugpiūčio 15 d. kaip lietuvių šventę. Netenka tad stebėtis, kad tą dieną visi kas gyvas skuba į Lake Wood parką ir pilni keliai plevesuoja lietuvių vėliavų.

Šiemet kaip ir kitais metais bus imama 25c. už įvažiavimą į parką nuo kiekvieno automobilio ir bus pardavinėjami Lietuvos ženkleliai po 10c.

Pusė po dešimts bus šv. Mišios ir pamokslas didžiojo parko salėj. Ten pat bus koncertas pusė po pirmos, o vakare šokiai. IZ.

ROMA (Italija). — Birželio 2 įvyko paskelbimas "Paliamentuotoju" kun. Jono Bosko. Jo įsteigtoji Saleziečių vienuolių kongregacija yra išsiplatinusi beveik visose pasaulio šalyse. Jos nariai yra užėmę plačiausius misijų plotus Azijoje, Afrikoje, Pietų Amerikoje ir k.

Jų amatų mokyklos visur turi geriausio pasisekimo.

Šimet iš visų tų tolimiausių vietų tos Kongregacijos vyskupai, pralotai ir vyresnieji susirinko Romon dalyvauti iškilnėse ir toje pagarboje, kokią Bažnyčia teikia jų įsteigėjui, kun. Jonui Bosco.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kaip naudotis šventintu vandeniu? Vieni pašlapina vidurinį pirštą ir gražiai persižegnoja; kiti tik-tai vieną, vadinamą smilių, pirštą pavilgo ir juomi žegnojasi; dar kiti daro nykščių kryžiaus ženklą ant kaktos, lūpų ir krūtinės? Ar visi šie vartojimo būdai yra geri?

Bitis.

ATSAKYMAS. — Visi vartojimai šventinto vandens yra geri, kuomet vartojama su tikėjimu ir išmintingu būdu ir su geru, tinkamu tikslu.

Tik, žinoma, žegnotis vienu pirštu nepriimta ir tai juokingai atrodo. Tokios žegnonės paprastai netenka matyti. Turbūt labai retai ją kas nors vartoja.

KLAUSIMAS. — Kas yra šv. Brigytos ražančius ir kaip jis kalbėti?

P. Stankaitienė, Bridgeport, Conn.

ATSAKYMAS. — Ražančius arba karunkėlė, pavadintas Šv. Brigytos todėl, kad šv. Brigyta, Švedijos kar., mirusį Ry-me 1373 m. ir paskelbta šventąja 1391 m. tam ražančiui davė pradžią ir jį platino.

Tas ražančius kalbamas Šv. Panos Marijos garbei ir *atminimui 63 jos gyvenimo metų ant žemės.*

Tas ražančius susideda iš šešių dešimtinių, prie jų kiekvienos kalbama 1 Tėve mūsų, 10 Sveika Marija ir 1 Tikiu į Dievą... Baigiant ražančių dar pridedama 1 Tėve mūsų, kad padarius jų 7 atminimui Šv. Motinos Septynių Sopulių ir Septynių Džiaugsmų ir 3 Sveika Marija, kad papildžius skaitlinę iki 63.

Šventoji Brigyta, kurios vardą turi tas ražančius visuomet buvo garsi katalikų Bažnyčioje apreiškimais, kurių ji nuo Dievo labai daug gavo.

Ji įsteigė vienuoliją vieną vyrams, antrą moteriškoms. Ji vadinama "Pasaulio Išganytojo Vienuolija."

Šv. Brigyta savo ražančium palytėda-

ma neišgydomą ligonį, sugražino jam pilną sveikatą. Nuo to laiko jo vartojimas smarkiai plito tarp tikinčiųjų.

Šv. Tėvai labai gausių atlaidų pridėjo prie to ražančiaus.

100 dienų atlaidų už sukalbėjimą ant to ražančiaus kiekvieno "Tėve mūsų, kiekvienos "Sveika Marija" ir kiekvieno "Tikiu."

Visuotinus atlaidus pelno kartą į mėnesį, kas vartoja tą ražančių ir bet kurioje mėnesio dienoje atlieka išpažintį, priima komunią, aplanko bažnyčią ir pasimeldžia Šv. Tėvo intencija.

Visuotinus atlaidus kartą į metus, kas tą ražančių kalba kasdien. Sąlygos — išpažintis, komunią, malda Šv. Tėvo intencija.

Visuotinus atlaidus Šv. Brigytos dienoje (spalio 8) ir mirties valandoje.

Be šių dar daug dalinių atlaidų suteikta.

Ši ražančių kalbant nėra pareigos apmąstyti paslaptis.

KLAUSIMAS. — Likau skolinga krautuvninkams Lietuvoje. Dabar nesurandu, kur ji egyvena. Kaip man atsi-teisti?

V. V—nė.

ATSAKYMAS. — Jei užtektinai teiravaisi, kad juos surastum ir jokių būdu nesuradai, tai gali tą skolą duoti vienuolijai, pavargėlių, ar našlaičių prieglaudai, kad Dievas tavo vardu aniems kuo kitu tavo skolą atlygintų del vienuolių, ar našlaičių maldų.

Gali taip pat duoti auką, kad būtų atlaikytos Mišios tų intencija, kuriems esi skolinga.

Lietuvos Žinios

Švėkšnos (Tauragės ap.) kronika. Čia yra keletas "baltakės" slaptų sankrovų. Tačiau šiemet gegužės 28 d. vieni iš jų buvo "a gar šliakt," nes policijos buvo staiga pora tokių "abstinentų" begeriant užklupti. Nors savininkai akimirksny smailę užslėpė, kita po stalu išpylė, likusią dalį tuodu į save išpylė, bet teks skaudžiai už jos laistymą nukentėti.

Kaimo jaunimas organizuojasi. Jurbūdziai (Lukšių val., Šakių apskr.). Š. m. gegužės mėn. 9 d. šiame kaime pas ūk. Duobą buvo "Pavasario" kuopelės susirinkimas su p. Ročkaus paskaita iš organizacijos srities. Neorganizuoto jaunimo tame pat susirinkime prisirašė dar 19.

Kuopelės Valdybon išrinkta: Jtr. Rimokaifis—pirmininkas, P. Duobaitė—sekretorius ir Jon. Mažeika—vice-pirmininkas. Dieve padėk! "Š."

Pusė milijono plantans. Valdžia paskyrė 500,000 litų Raudondvasio, Kėdainių plantans taisyti ir švėkšnos-žatagpurvių plantui baigti. "M. L."

Šiemet jau įvežta javų iš užsienio už 5 milijonus litų. Nuo šių metų pradžios iki šiol į Lietuvą iš užsienio įvežta daugiau kaip 200,000 centnerių įvairių javų už 5 milijonus litų. Pereitais metais tuo pačiu laikotarpiu buvo daug rugių išvežta į užsienį, o šiemet atvirkščiai — reikia įsivežti. "M. L."

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

"Kristaus Patarimų Keliais."

Jau daugiau kaip pusė metų telpa kiekviename "Liave" dvasinio turinio straipsniai, parašyti kun. K. Matulaičio, Marijono. Keletas žymesnių žmonių ragina išleisti tuos straipsnius "KRISTAUS PATARIMŲ KELIAIS" atskira knyga. Ji turėtų apie 200 puslapių. Panašios knygos, apimančios visą krikščioniško gyvenimo pradžią, dvasinio gyvenimo vystymąsi ir priemones tobulėti, lietuvių kalboje neturime. Knyga tikrai būtų visiems naudinga. Jos vertę gali suprasti visi, kurie šiemet "Laivą" skaitė. Bet knygai išleisti reikia pinigų Kun. K. Matulaitis jų neturi, o Marijonų Kongregacija, pati ap sunkinta kitais darbais ir reikalais, negali visa viena pakelti. Todėl sumanyta kreiptis į visus "Laivo" skaitytojus, pasiulant užsisakyti pirma laiko "Kristaus Patarimų Keliais" knyga papiginta kaina.

Knygos kaina bus 50c tiems, kurie iškirps iš "Laivo" šį kuponą ir skūbiai jį prisiūs. Kiti mokės \$1.00. "Laivo" skaitytojas gali užsisakyti vienu kuponu iki 10 knygų, kurias galėsite išdalinti dovanų giminėms. Pinigus siųskite money orderiais, arba banko čekiais.

Iškirpkite šį kuponą, aiškiai parašykite savo adresą ir siųskite:

"Laivas" 2334 So. Oakley Ave.
Chicago, Ill.

Šiuomi užsisakau egz.

"Kristaus Patarimų Keliais"

ir prisiunčiu už knygą \$.....c.
Atspausdinę pasiųskite:

Vardas

Gatvė

Miestas

Valstybe

4085183

~~39284~~